

Kultur Weekend

Kulturredaktør
Peter Rosendal

Redaktør
David Turner Jacobsen

Layouther
Annelise Ploug

Forsidefoto
Hardy Wilson

Kontakt
Tlf. 87 38 38 38
kultur@jp.dk

Når man genlæser litteratur på et nyt stadie i sit liv, så får man ofte et andet blik på teksten, fortæller Inger Humle Jørgensen. FOTO: RASMUS PALLUDAN

»Døden må ikke fylde så meget, at dit liv bliver en tragedie«

Interview

Den 81-årige pensionerede cand.mag. i tysk og dansk Inger Humle Jørgensen har tilbragt en del af sin sommer på et dannelseskursus i Sydspanien. Det har givet hende lejlighed til at tænke over sit eget liv.

RASMUS PALLUDAN

rasmus.palludan@jp.dk

Hvorfor tage en kursusuge i moderne litteraturhistorie?

»Fordi det interesserer mig. Jeg søger kurser, hvor jeg kommer et smukt sted hen og får godt indhold på et vist niveau. Tung litteratur hører også vinteren til, men det er meget inspirerende at være et så smukt sted som her i Andalusien, hvor man ikke bliver forstyrret af hverdagens omgivelser. Det er ligesom et vakuum, en osteklokke, man lukker sig ind i sammen med mennesker, der gerne vil diskutere.«

Men hvorfor ikke bare en badeferie med bøger?

»Nej, det bryder jeg mig ikke om. Jeg er mere til det aktive, enten fysisk eller åndeligt. Jeg kunne også have valgt at tage på vandretur. Det gjorde jeg ofte med min mand, tog på naturferier, men i dag er jeg alene på femte år. Det har gjort, at jeg har søgt flere kurser og den slags.«

Hvad gjorde indtryk på dig ved dagens lektion i "Faldet" i litteraturen?

»Jeg bed mærke i, at når man genlæser noget på forskellige stadier i sin tilværelse, så har man en anden livserfaring, og så får man et helt andet blik på teksterne. Vi har blandt andet talt om Tom Kristensens voldsomme forfaldshistorie "Hærværk", Pon-

KURSISTERNE

Jyllands-Posten tog med til Spanien for at blive klogere på, hvordan en filosof og et hold kursister er blevet beriget af at høre oplæg om moderne litteratur hen over en uge i Spanien i stedet for blot at tage på en almindelig badeferie.

toppidans "Lykke-Per" og Johannes V. Jensens "Kongens Fald", og det er bemærkelsesværdigt, at selv om den kunstneriske udformning i de enkelte bøger er forskellig, så går motiverne igen. Og selv om jeg mener, det var vildt overvurderet, da "Kongens Fald" blev kåret som århundredets bog i Danmark, så er den nu alligevel forrygende, du! Den er en spionhistorie, en skattejagt og en folkevise. I morgen glæder jeg mig til at høre om Virginia Woolf, men ikke så meget til James Joyce, for jeg ville ønske, at han i sine tekster lukkede lokumsdøren.«

Er der noget af det, du har lært i undervisningen, der har fået dig til at tænke på noget i dit eget liv?

»Ja, det giver sig selv, når man har min alder. Vi kom ind på døden, da vi havde en spændende diskussion om "Lykke-Per". Hvor underviseren i sin læsning af bogen havde en god pointe i, at døden ikke må tage overhånd i din livshistorie. Det er en gammelkendt sandhed: at døden må ikke fylde så meget, at dit liv bliver en tragedie. Fordi døden står jo ikke til debat. Livet har det jo med at slutte. På den ene eller den anden måde. Og efter at jeg er blevet alene, og fordi jeg har været sammen med et meget, meget interessant menneske, der ovenikøbet var morsom, så kan det da være en kamp at sige: Det var det.«

Gør det noget særligt at komme væk fra Danmark, når man skal lære noget?

»Ja, det synes jeg. Min mand var teolog og kirkehistoriker, og somme tider rejste vi jo efter de store fortællinger. Til kilderne. Vi var f.eks. i Sevilla, da jeg elsker opera, så hørte "Carmen" sig den by til. Eller når man rejser til Madrid og ser Picassos maleri "Guernica" fra 1937.«

”

Det er ligesom et vakuum, en osteklokke, man lukker sig ind i sammen med mennesker, der gerne vil diskutere.

Læs interviewet med filosofen bag dannelseskurset i Sydspanien, Anders Fogh Jensen.
jp.dk/premium/kultur